

MORELIA SPILOTA SPILOTA (LACÉPÈDE, 1804)

MORELIA SPILOTA SPILOTA (LACÉPÈDE, 1804)

Cees van Riel

Inleiding

Van de soort *Morelia spilotes* werden in oude literatuur slechts twee ondersoorten vermeld, namelijk *Morelia spilotes spilotes* en *Morelia spilotes variegata*. Soms werd nog een derde ondersoort genoemd, namelijk *Morelia spilotes macropsila*. In recentere werken worden zeven ondersoorten vermeld, (Uetz *et al.*, 2015-2018) en vind ik het soms moeilijk, als de herkomst niet bekend is, om deze ondersoorten uit elkaar te houden. Een kweekartikel van mijn hand betreffende *Morelia spilotes variegata*, (Van Riel 1984) zou nu dus weleens een andere ondersoort kunnen zijn!

Herkomst en biotoop

Deze in Australië voorkomende Diamantpython, die ongeveer twee meter lang wordt, komt voor in het kustgebied van New South Wales en in het oosten van Victoria. Er zijn dieren van 2,5 meter bekend, de vrouwtjes zijn forser dan de mannetjes. Zij komen in zeer uiteenlopende biotopen voor, van regenwoudachtige gebieden tot eucalyptusbossen en matig tot dichtbeboste droge gebieden. Vaak komen zij ook bij menselijke omgevingen voor. Zij verschuilen zich in konijnenholen, rotsformaties en holle bomen. Het voedsel in de natuur bestaat uit zoogdieren, buideldieren en vogels.

De terraria

De slangen werden afzonderlijk gehouden in terraria met de afmetingen 100x110x65 cm (LxBxH). Hieronder diende een lade als schuilplaats. Die had de afmetingen 80x20x45 cm (LxBxH) die de slangen konden bereiken via een pvc-afvoerpijp in de bodem. De bodem was geleverd met hoogglanslak. Als bodem-

Cees van Riel

Prologue

In older literature only two subspecies are mentioned of the species *Morelia spilotes*, namely *Morelia spilotes spilotes* and *Morelia spilotes variegata*. Sometimes a third subspecies was mentioned, namely *Morelia spilotes macropsila*. In more recent works there are seven subspecies mentioned, (Uetz *et al.* 2015-2018) and I sometimes find it difficult, if the origin is unknown, to tell these subspecies apart. A breeding article, written by me, regarding *Morelia spilotes variegata*, (Van Riel 1984) could turn out to be a different subspecies!

Origin and biotope

This Diamond Python that is naturally found in Australia, which becomes approximately two meters long, resides in the coastal area of New South Wales and in the east of Victoria. There are animals known reaching a length of 2,5 meters, the females are bigger than the males. They appear in very diverse biotopes, from rainforest-type areas to Eucalyptus forests and moderately to densely forested dry areas. They often appear in human environments. They hide in rabbit holes, rock formations and hollow trees. Their food in nature consists of mammals, marsupials and birds.

The terraria

The snakes were kept separately in terrariums measuring 100x110x65 cm (LxWxH). Below it a drawer functioned as a hiding spot measuring 80x20x45 cm (LxWxH) which the snakes could reach via a PVC pipe in the bottom. The bottom was painted with a high gloss paint. As soil clean beech and oak leaves were used, which were replaced regularly.

For lighting and as a heat source a dimmable 75 watts halogen spot was used. A lot of light

Man Morelia spilota spilota / Male Morelia spilota spilota.
Foto/Photo: Cees van Riel.

Morelia spilota spilota.
Foto/Photo: Cees van Riel.

bedekking werden schone beuken- en eikenbladeren gebruikt, die zeer regelmatig werden vervangen.

Als verlichting en warmtebron diende een halogeenspot van 75 watt die gedimd kon worden. Er kwam veel licht van buiten. Een drinkbak was altijd beschikbaar. De kamertemperatuur bedroeg ongeveer 25°C, onder de spots 33°C. In de nacht zakte de temperatuur tot ongeveer 22°C, dit gedurende tien maanden per jaar. Een luchtbevochtiger in de kamer zorgde voor een luchtvochtigheid van rond de 70%.

Mijn slangen

De slangen kwamen november 2009 in mijn bezit. Het mannetje was jongvolwassen, het vrouwtje volwassen. Deze dieren waren probleemloos en namen dode ratten aan. Vanaf 25 november 2012 werden beide dieren volledig donker en afgekoeld gehouden (24 uur per dag) bij een temperatuur van ongeveer 14°C; dit gedurende een maand. Daarna volgde een maand met acht uur licht per dag bij een temperatuur van 25°C, en onder de halogeenspots 33°C. De overige zestien uren was de temperatuur ongeveer 14°C. Op 25 januari 2013 werden de slangen uit de winterrust gehaald. Het vrouwtje woog toen 5000 gram.

De eerste dagen van februari werden de dieren bij elkaar gezet. Tussen 14 en 20 februari werden er regelmatig paringen waargenomen, de laatste op 5 maart. Een dag later werden de dieren uit elkaar gezet. Het mannetje nam direct een aangeboden rat aan. Het vrouwtje weigerde te eten. Regelmatig werden spiercontracties waargenomen, alsof ze al eieren aan het uitbroeden was. Op 24 april vervelde het vrouwtje en op 17 mei werden twintig eieren gelegd, waarvan er twaalf bevrucht waren. De eieren werden van de moeder afgehaald en in een schaal met vochtig vermiculiet gelegd die in een incubator werd geplaatst. De temperatuur bij de eieren bedroeg steeds rond de 32°C.

Na 51 dagen werden zeven slangetjes geboren die er totaal anders uitzagen dan de volwas-

came from outside. A water bowl was always available. The room temperature was about 25°C, below the spot 33°C. During ten months a year, at night the temperature dropped to about 22°C. A humidifier in the room provided a humidity level of about 70%.

My snakes

The snakes came in my possession in November 2009. The male was a subadult, the female an adult. These animals did not have any problems and ate dead rats. As of the 25th of November 2012 both animals were kept in complete darkness and in a cooled environment (24 hours a day) at a temperature of about 14°C; this during a month. Then a month followed with eight hours of light per day at a temperature of 25°C, under the halogen spot 33°C. The remaining sixteen hours the temperature was at about 14°C. On 25 January 2013, the snakes were taken out of brumation. The female then weighed 5000 grams.

During the first days of February, both animals were placed together. Between the 14th and 20th of February mating was observed regularly, the last time was on the 5th of March. A day later, the animals were separated. The male directly took a rat. The female refused to eat. Muscle contractions were seen on a regular basis, as if she already was brooding eggs. On the 24th of April the female shed her skin and on the 17th of May she laid twenty eggs, of which twelve were fertilized. The eggs were removed from the mother, placed in a container with moist vermiculite and placed in an incubator. The temperature around the eggs was kept at about 32°C.

After 51 days, seven snakes were born which looked completely different from the adult animals. The remaining five eggs contained dead embryos. After their first shed, the young animals ate young mice independently. After a few months, the little snakes became more like the adult animals regarding colour and markings.

After the eggs were laid, the mother kept showing muscle contractions for a few

MORELIA SPILOTA SPILOTA

Terrarium met / Terrarium with Morelia spilota spilota.
Foto/Photo: Cees van Riel.

Terrarium met / Terrarium with Morelia spilota spilota.
Foto/Photo: Cees van Riel.

sen dieren. In de overige vijf eieren zaten dode embryo's. De jonge diertjes aten direct na hun eerste vervelling zelfstandig jonge muisjes. Na enkele maanden gingen de slangetjes steeds meer op de volwassen dieren lijken voor wat betreft kleur en tekening.

Bij het moederdier werden, nadat ze de eieren had gelegd, nog enkele weken spiercontracties waargenomen. Haar gewicht was, nadat ze de eieren had gelegd, 3275 gram. Ook het vrouwtje nam weer gretig ratten aan.

Conclusie

Morelia spilota spilota is een gemakkelijk te houden slang, die om gezond te blijven en om tot voortplanting te komen, naar mijn mening, wél een winterrust nodig heeft.

Literatuur / Literature

- Cogger, H.G., 1979. *Reptiles and Amphibians of Australia*. Reed, Sydney.
- Gow, G.F., 1976. *Snakes of Australia*. Angus & Robertson Publishers, Sydney.
- Kinghorn, J.R., 1929. *The snakes of Australia*. Angus & Robertson Publishers.
- Ross, R.A., & Marzec, G., 1990. *The Reproductive Husbandry of Pythons and Boas*. Institute for Herpetological Research, Stanford, California.
- Uetz, P.; Freed, P. & Hosek, J. (eds.), 2015-2018. *The Reptile Database*. <http://www.reptile-database.org>
- Van Riel, C.A.P., 1984. '*Morelia spilotes variegata* Gray, 1842'. *Litteratura Serpentina* 4(2): 58-64.

Translation into English Jos Meijer.

weeks. Her weight was, after laying the eggs, 3275 grams. The female also took rats eagerly again.

Conclusion

Morelia spilota spilota is an easy to keep snake, which to keep healthy and in order to breed, to my opinion, does need brumation.